

Příloha k protokolu o SZZ č. ....
FF JU v Č. Budějovicích
Vysoká škola: .....
.....

Kristýna Radostová
Jméno: .....
Estetika
Obor: .....

Ústav estetiky

Recenzent * / bakalářské práce
Mgr. Ondřej Dadejík, Ph.D.

19. 6. 20110

Datum odevzdání posudku: .....

Vedoucí */ bakalářské práce
Mgr. Martin Kaplický, Ph.D.
.....

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Úloha estetického prožitku v estetice Romana Ingardena a Stephena Coburna Peppera

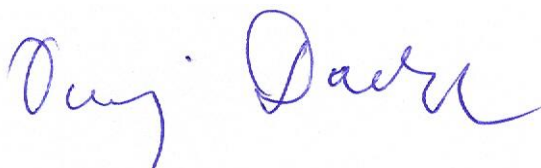
.....

Kristýna Radostová ve své bakalářské práci nazvané *Úloha estetického prožitku v estetice Romana Ingardena a Stephena Coburna Peppera* srovnává (v jemném nesouladu s názvem práce) dvě vybrané teorie estetického objektu. Důvodů ke srovnání je mnoho: Ačkoli oba autoři vycházeli ze zcela odlišných myšlenkových tradic (a s největší pravděpodobností nebyli přímo jeden druhým ovlivněni), docházejí v rozlišení estetického předmětu a fyzického předmětu k podobným závěrům, pro oba hraje významnou roli průběh či proces konstituce estetického předmětu (či objektu), pro oba není estetický prožitek prchavou, nahodilou „příhodou“ subjektu, nýbrž vědomě a na základě zkoumatelných a vykazatelných zásad budovaným výtvořem. Autorka si všech těchto aspektů všímá a věnuje jim ve své práci patřičnou pozornost a do značné míry tak zodpovídá své, v anotaci práce položené otázky: (1) Jakou roli hraje v estetickém prožitku hmotné dílo a do jaké míry je zapojen vnímající subjekt?; (2) Co je objektem kritického hodnocení a na jakém základě posuzujeme estetické hodnoty?

Pojetí obou filozofů autorka srovnává pomocí jejich následného představení s očekávaným vyústěním ve finální komparativní kapitole. Za slabinu práce považuji proporční nevyváženost: Ingardenově koncepci je věnován dvojnásobek místa (22 s.), který je věnován Pepperově teorii (10 s.) a závěrečné srovnání, od kterého čtenář očekává nejvíce, je (vedle závěru) nejkratší kapitolou celé práce (4 s.). Nutno přiznat, že u obou diskutovaných filozofů si autorka všímá zásadních aspektů jejich úvah a většinou je pozorně interpretuje, – snad až na příliš zkratkovité úvody týkající se filozofických směrů, z nichž oba vycházejí. Omezený prostor je dle mého názoru příčinou (především v kapitole o Pepperově pojetí) poněkud nesouvislého představení filozofického kontextu teorie estetického uměleckého díla (včetně zkratk typu: „Světová hypotéza je jakýmsi jazykem filozofů, kterým uvažují o světě.“; s. 35). Nedostatek prostoru je pravděpodobně i důvodem částečného smíšení Pepperových ryze kontextualistických úvah (*Aesthetic Quality* 1937) a jeho pojetí estetického (resp. kritického) objektu v kontextualismem pouze z části inspirované knize *The Basis Of Criticism In The Arts* (1945).

V samotné komparativní kapitole se autorka soustředí na výčet podobností a rozdílů. Za velmi zajímavý a rozvedení hodný považuji poukaz k Ingardenově rozlišování mezi estetickým přístupem a ostatními přístupy oproti Pepperově opomíjení tohoto přechodu (stejně jako teoretického zdůvodnění této absence). Důkladnější doložení a vysvětlení tohoto rozdílu na základě širšího kontextu díla obou filozofů by bylo zajímavým doplněním předkládané práce. V celku považuji bakalářskou práci Kristýny Radostové za poučené, ovšem ne zcela dotažené zpracování tématu a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm velmi dobře.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Litoměřicích 19. 6. 2011
V ..... dne .....